

1883-09-19

AFSENDER

Joakim Skovgaard

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Afsendersted:
Pompei

Modtagersted:
Holmens Kanal 4

Omtalte personer:
Constantin Hansen
Susette Cathrine Holten
Kristian Zahrtmann

Arkivplacering:
Mappe 16 nr. 52

DOKUMENTINDHOLD

Brevet er skrevet til Susette Skovgaard (Cathrine), men er sendt til Wilhelmine, da Joakim Skovgaard ikke kender Susettes adresse. Han fortæller om landskabet ved Pompei. Der ligger meget lava ned ad siderne af Vesuv.

TRANSSKRIFTION

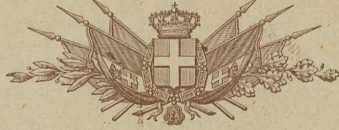
Kasse 16

Brev 52

Pompei 19 Sept 1883. Amalfi 22. Se så langt kom jeg i Pompei, men blækket der var umuligt, det her kan da ses. Kjære Faster egentlig er brevet til Cathrine, men jeg ved ikke hvor hun bor, så Du giver hende det nok ved lejlighed. Du må gjerne læse det. Jeg kan da men skal ikke hilse dig Cath. fra den skikkelige vært i Sole, han som med samvittighedsfuld nøjagtighed tildeler en af fadet, netop hvad der tilkommer en, ikke overladende det til en selv om man vil tage det halve fad, eller nippe til et spurvelårben. Han er dog en retfærdig mand, som ser på de beskednes tarv. En varmere hilsen kan jeg dog sende fra det yndige Pompei med de lette livsglade malerier, og de dejlige belysninger. Zahrtmann synes at staden er mest levende om aftenen, så ser man ikke mangleterne, men da de fleste huse har navne, går man i den, som i en by, hvor man har bekendte. Det kan nu lyde godt nok, jeg synes dog den er trist i mørkningen, man møder ikke en levende sjæl, men om dagen når den stråler af reflekser og solskin, med den blå himmel over sig og de yndige bjerge omkring, når man driller de aller kjærestens firben ved at kaste sten til dem så de tror det er græshopper som kommer springende og vil tage dem*, så er der fortryllende. På Vesuvio har jeg været ved aften og nattetider i selskab med 3 tyskere, damen vilde nu endelig gå op uden hjælp, så vi kom ingen vejne, og til sidst måtte hendes mand dog tage i den ene arm, føreren i den anden og en dreng skyde bagpå. For øjeblikket ligger der megen glødende lava langt ned på siden. Jeg vilde fra Pompei til Pestum og havde taget billet, nu går der bane dertil, men så havde jeg lidt mavepine og syntes at vejret var for varmt, det er scirocco og stod derfor af i Salerno og körte hertil. Bölgerne bruser derude og jeg kan se over til Pestum, så Du kan vide jeg nyder det. Og jeg har aldrig set så dejlige ben som der folkene går på i denne egn, jo dog, på Const Hansens malerier. Folk her er i det hele dejlige synes jeg, jeg har forskrækkelig lyst til at ligge ved Pompei i vinter også når vejret er dårligt tage til Napoli og copiere lidt af skatti[?]erne der. Jeg ved ikke ret om jeg tager til Capri denne gang, eller lader den fugl flyve. Lev nu vel, tak for dit brev, skriv

snart til Sora di Campagna (Terra di lavoro). Hils alle, Din broder Joakim.

UNIONE POSTALE UNIVERSALE
CARTOLINA ITALIANA PER L'ESTERO
CENTESIMI DIECI

Ad Fröken Vilhelmine Skovgaard
S. A. Wexselmagler Aggersborg, Holmens Canal 4,
Copenhagen K,
Danimarca.

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 16 Nr. 52

NB. Su questo lato non deve
scriversi che il solo indirizzo.

Pompei 19 Sept 1828. N. Amalfi 22. De så langt
kom jeg. Pompei, men Røkket da var umuligt, det kan da ved
Kjærs Fæder egentlig er blevet til Cettina, men jeg ved ikke hvor
hun bor, så du giver hende det nok ved tilfældet, du må gerne
lase det. Jeg kan da, men skal ikke hiler dig Cett. fra den stik-
kelige vært i Sole, han som med samvittig hedsfald nøjagtig
had til diler en af fadit, netop hvad der tilkommer en, ikke
overladende det til en selv, om man vil tage det halve fad, eller
nippulst et spurrelærken. Han er dog en retfærdig mand,
som ser på de beskudnes tarv. En varmere hilsen kan jeg
dog sende fra dit yndige Pompei med de lilla lysglade malerier
og de dyrlige betydninger. Fattigmand synes at staden er mest
levendest aftenen, så ser man ikke manglerne, men da
de fleste hus har varme, gæmmer i den, som i en by hvor
man har bekvæmt. Det kan nu gøres godt nok, jeg synes
dog den er trist i møtningen, man møder ikke en levende
af, men om dagen når den stråler af reflekter og
solskin, over den blå himmel over sig og de yndige
bjerge omkring, når man driller alle kejserens pige-
ben ved at hæste sten til den så de tror det er gresskopper
som kommer springende og vil tage dem, så er der for-
tryllende. På Pleurion har jeg været ved aften og natte-
tider i selskab med tyskere, damen vilde nu endelig ga-
ve uden hjælp, så vi kom ingen vej, og til sidst måtte hendes
mand dreyt i den ene arm, føreren i den anden og en drey
skydte bag på. For øjeblikket ligger der megen gløden
lava langt inde på siden. Jeg vilde fra Pompei til Neapel
og har taget bilet, nu går den bane der, men så havde
jeg lidt mavepine og syntes at vejret var for varmt, det er
Sciocco, og stødte for at i Salerno og kort her til. Bølgene
bruser derude og jeg kan se over til Neapel, så du kan vide
jeg nyder det. Og jeg har altid set så dyrlige ben som den folk
går på i disse egne jøder, på Ernst Handens malerier. Folk er
er i det hele dyrlig, synes jeg, jeg har forskrækket lyst til at
læge ved Pompei i vinter og så når vejret er dårligt tage til
Napoli og copiere lidt af skættens smøgne der. Jeg ved ikke
om jeg tager til Capri denne gang, eller jeg lader den fjæl
ligge. Livnvel, tak for dit brev, skriv snart til Sora di
Campagna (Terradi Lavoro) Hills all, din broder Joakim.